บทที่ 1
การกำหนดรูปแบบการอ้างอิง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จัดทำคู่มือการทำวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ปัจจุบันมีคู่มือการทำวิทยานิพนธ์ 2 แบบ คือ

1. **คู่มือการทำวิทยานิพนธ์** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2541) ฉบับนี้กำหนดการอ้างอิง 3 แบบ คือ การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาระบบนาม-ปี (parenthetical references) การอ้างอิงแบบเชิงอรรถ (footnote) และการอ้างอิงแบบตัวเลข ฉบับนี้เป็นฉบับเก่า

2. **คู่มือการจัดทำดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และการศึกษาอิสระ** (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547) ฉบับใหม่นี้กำหนดการอ้างอิงแบบเดียวคือ การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาระบบนาม-ปี

นักศึกษาสาขาวิชาประวัติศาสตร์และสาขาวิชาไทยศึกษา (กลุ่มวิชาประวัติศาสตร์ไทย) เลือกใช้**คู่มือ**แบบใดแบบหนึ่งดังกล่าวเพียงแบบเดียว โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและต้องระบุแบบนั้นไว้ในบทที่ 3, "วิธีดำเนินการวิจัย"

นักศึกษาผู้เลือกใช้**คู่มือการทำวิทยานิพนธ์** ฉบับ พ.ศ. 2541 และเลือกรูปแบบการอ้างอิงแบบเชิงอรรถ มีหลักปฏิบัติเพิ่มเติม คือ ถ้านักศึกษาอ้างอิงเอกสารหลักฐานประเภทไม่ตีพิมพ์เผยแพร่ (unpublished works) ประเภทต่าง ๆ ให้ใช้รูปแบบการอ้างอิงแบบเชิงอรรถตามเอกสาร **คู่มือการทำวิทยานิพนธ์ : รูปแบบการอ้างอิงเพิ่มเติม** ที่ภาควิชาประวัติศาสตร์กำหนดตามรูปแบบของ เคต แอล. เทอเรเบียน (Kate L. Turabian) ในหนังสือชื่อ **A Manual for Writers of Term Papers, Theses, and Dissertations,** 5th ed. (Chicago : University of Chicago Press, 1987)

ถ้ามีปัญหาเรื่องรูปแบบเชิงอรรถที่จะอ้างอิงเอกสารหลักฐานประเภทอื่นที่มิได้กำหนดไว้ใน **คู่มือการทำวิทยานิพนธ์** ฉบับของภาควิชาประวัติศาสตร์ หรือมีปัญหาอื่น

ใดที่เกี่ยวกับรูปแบบการอ้างอิงแบบเชิงอรรถ และไม่สามารถหาคำตอบได้ในคู่มือฉบับของมหาวิทยาลัยและฉบับของภาควิชาประวัติศาสตร์เลย ขอให้นักศึกษายึดถือหนังสือของเคต แอล. เทอเรเบียน เรื่อง **A Manual for Writers** ฉบับล่าสุดเป็นหลักและเป็นเกณฑ์มาตรฐาน โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา